

under disse Forhandlinger talt stærkt imod det nyttige produktive Arbejde, som er en Velsignelse for Fanger og de fattige, som vi skulde ind paa i Stedet for det demoraliserende, sløvende Arbejde, der nu finder Sted i Fængslerne og paa Fattiggaarde. Alle moderne retslærde og Kriminalister ere enige i at fordømme Prygl og tilraade at indføre nyttigt opdragende Arbejde i Fængsler og paa Fattiggaarde. Det var den Vej, vi skulde ind paa, og det havde man haabet, at en Justitsminister i vort første eller vort andet Venstreministerium vilde have haft Sans for. Men i Stedet for agiterer denne Mand imod det, idet han taler om en „Ladegaardsfabrik“ i Anledning af, at min ærede Kollega for Københavns 10de Valgkreds (Knudsen) har søgt at indrette Værksteder, hvor de stakels fattige Folk kunde blive ordentlige Mennesker; det gør denne Justitsminister til, at det er et Slag i Ansigtet paa Middelstanden, og det agiterer han imod. Jeg synes, at længere kan man ikke komme ned.

Men er der endnu et Flertal for dette Lovforslag om 6 Aar, vil det være forbi. Denne Lovs Skæbne, Forhandlingerne om den, alt det, der staar i Forbindelse med den højtærede Justitsminister, vil bevirke, at der kommer et andet Flertal. Ja, jeg siger, at det Flertal, der nu om en Time eller halvanden skal gennemføre dette Lovforslag, det Flertal, der her ved anden Behandling mønstrede 56 Stemmer mod 46, er jo slet ikke Flertallet af Befolkningen. Hvis vi havde en grundlovmæssig Valgkredsfordeling, hvis vi havde en retfærdig og ligelig Repræsentation, var det ikke Flertallet. De 46, der stemte mod Pryglestraffen, repræsentere i Øjeblikket Flertallet af den danske Befolkning... (Modsigelse af *Martin Madsen*)... Det kan statistisk godtgøres. Vi ere 16 fra København, der have stemt mod denne Lov, og jeg anser det for en Ære for Landets Hovedstad, for København, at samtlige dens 16 Repræsentanter gik mod dette Princip. Men vi skulle være 30, hvis vi havde vore grundlovmæssige Rettigheder. Hvis København blot havde sine grundlovmæssige Repræsentanter, vilde denne Lov være falden. Der er endvidere Aalborg, Aarhus og Odense, af hvilken sidste heldigvis kun Halvdelen repræsenteres af det ærede Medlem for 2den Kreds. Havde alle disse Byer, sammen med København, deres grundlovmæssige Repræsentanter, var denne Lov falden; det er kun her i Folketinget, at der er en Minoritet, ude i Landet er der

i Virkeligheden et Flertal. Som Københavns 16 Repræsentanter, der burde være 30, have stemt imod den alle som en, saaledes ser jeg ogsaa en Ære i, at Socialdemokratiets 16 Repræsentanter alle som en have stemt imod den fra det første til det sidste. Det Parti, jeg har den Ære at tilhøre, er det eneste her i Rigsdagen, der har staaet fuldt ud samlet mod denne Skamplet paa vort Land. Jeg tror, at det vil der blive lagt Mærke til. Der er en anden Magt end den, den ærede Justitsminister repræsenterer. Der er først den oplyste Folkemagt, det sande Demokrati, som i Virkeligheden repræsenteres af de 46 Stemmer her i Tinget i denne Sag, den virkelig oplyste Befolkning og først og sidst Arbejdernes brede Lag, hvis Ære det har været, at de gennem deres Presse og deres Repræsentanter have modsat sig denne Sag til det yderste.

Men der er en anden Magt end denne, og der er en anden Magt end denne Blanding af Autokrati og Demagogi, som den ærede Justitsminister repræsenterer, der er en stille Magt her i Landet, en stille Magt, som Tænkere, Videnskabsmænd, Digtere, de stille fine Aander i Landet repræsenterer. De sidde i dette Øjeblik og vaande sig for vort Lands Ære, de føle det som en personlig Sorg, de føle det som en Fornærmelse mod dem selv, at vi gennemføre denne Lov. Den stille Magt giver sig Udslag i det lange Løb. Der er skabt en Sympati for Arbejderstanden og dens politiske Udtryk, Socialdemokratiet, i denne Sag blandt Hundreder af Tænkere, Videnskabsmænd, stille Folk, der sidde og have deres Tanker om, hvad der sker her, som maaske ikke blande sig meget i Politik og det offentlige Liv. Der er ved denne Sags Behandling vundet en Sympati for vort Parti, for vor Holdning i denne Sag. Man har faaet Fornærmelsen af, at her er en Klippe for den fremtidige Kulturudvikling, som ikke glipper, og hvoraf der i de afgørende Vendepunkter ikke springer den mindste Flint. Ja saa, mine Herrer af Flertallet, vedtag saa dette Lovforslag imod mange af Deres egne Meningsfællers egen Overbevisning, pressede dertil under en vis særlig politisk Situation. Jeg glæder mig over, at det dog imod den ærede Justitsministers Villie er lykkedes kun at gøre Pryglestraffen seksaarsig. Jeg er sikker paa, at om 6 Aar sidder der et andet Flertal, som har Mod til at være sin saglige Overbevisning bekendt, og som har et endnu større Flertal ude i Befolkningen end det, som